

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobce **D. Š.**, nar. ..., bytem R. n. J., D. R. 403, proti žalované **České průmyslové zdravotní pojišťovně**, se sídlem Ostrava – Vítkovice, Jeremenkova 161/11, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5.1.2016 sp. zn. FP/SÝ/VN2011_KZ/031354, **o výkazu nedoplatků pojistného,**

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 5.1.2016 sp. zn. FP/SÝ/VN2011_KZ/031354, kterým byl potvrzen výkaz nedoplatků VN2011_KZ/031354 ze dne 26.11.2015. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že při vydání výkazu nedoplatků postupovala v souladu s ust. § 53 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb. ve znění pozdějších předpisů a poukázala na odst. 7 téhož ustanovení, podle kterého se na řízení o vydání výkazu nedoplatků nevztahují obecné předpisy o správním řízení. K námitkám žalobce ohledně výpočtu

dlužného pojistného a nezohlednění úhrad pojistného poukázala žalovaná na ust. § 15 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb., dle kterého má-li plátce pojistného splatný závazek vůči zdravotní pojišťovně, je povinen splácet nejstarší nedoplatky pojistného před běžnými platbami pojistného. Namítal-li žalobce nesprávné vykazování počátečního stavu účtu ve výši 76.925,- Kč, pak tato položka má své opodstatnění pro správnou evidenci celkové výši dlužného pojistného a vyměrování penále. Protože úhrady provedené žalobcem byly použity nejprve na úhradu nejstarších nedoplatek pojistného, je nutno uvést na počátku vyúčtování pro jednotlivá kontrolovaná období i neuhrazené dlužné pojistné z předchozích provedených kontrol. Závěrem odůvodnění svého rozhodnutí se žalovaná vyjádřila k námitce žalobce týkající se výměry penále s poukazem na právní úpravu provedenou v ust. § 18 a § 19 zákona č. 592/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce proti uvedenému podal včasnou žalobu, ve které namítal, že žalovaná s ním nezačala žádné správní řízení a to ani při vydání předchozího výkazu nedoplatek, který skončil v exekuci podle nařízení Okresního soudu v Semilech č.j. 7Exe 1343/2012-8. Žalovaná mu zasílala roční přehled přijatých plateb a roční vyúčtování, které reklamoval dopisy ze dne 27.12.2012 a 21.12.2014. Od žalované obdržel výzvu ze dne 29.1.2015 k zaplacení nedoplatek pojistného ve výši 69.044,- Kč a penále ve výši 50.914,- Kč a z téhož dne dopis, ve kterém se tvrdí, že částky vymáhané v exekuci jsou ve vyúčtování proto, že je žalovaná jen vede jako nezaplacené. Dne 20.12.2012 mu žalovaná zaslala výzvu k úhradě dlužného pojistného ve výši 25.347,- Kč a dlužného penále ve výši 20.853,- Kč. Dne 3.1.2013, tedy v rozmezí 14 dnů mu zaslala opětovnou výzvu, v níž uvedla jen dlužné penále 21.392,- Kč. Jedná se přitom o stejné období od 9.9.2011 do 3.1.2015. Žalobce dále v žalobě namítal, že žalovaná „na částky staršího dluhu, pro něž probíhá u soudu nařízená exekuce, započítává přijaté běžné pojistné v kalendářním roce a vyplácí je exekutorovi, který provádí předchozí exekuci a to i když bylo přesně slovně označeno jako pojistné na ten a ten měsíc, a aniž by na tyto přesuny existoval jakýkoliv exekuční titul“. Takto žalovanou stržené částky pojistného byly zasílány exekutorovi a žalobci tak vznikl dluh na pojistném a další penále. Protože žalobci hrozí exekuce a postupem žalované se cítí velmi poškozen, žádá, aby soud „odložil vykonatelnost výkazu nedoplatek a rozhodnutí, v němž je výkaz potvrzen“.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření ze dne 29.3.2016 navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z listinných důkazů předložených žalovanou krajský soud zjistil následující skutečnosti:

- dne 26.11.2015 vydala žalovaná výkaz nedoplatek VN2011_KZ/031354 pro žalobce, jakožto plátce za kontrolní období od 9.9.2011 do 30.9.2015, v němž uvedla dlužné pojistné 69.044,- Kč a dlužné penále 60.500,- Kč. K tomuto výkazu nedoplatek připojila vyúčtování, podle kterého pojistné za uvedené období činilo 69.022,- Kč a uhrazené pojistné žalobcem 67.376,- Kč. Ve

- vyúčtování je uveden nesplacený dluh předchozích kontrol ve výši 9.527,- Kč. Počáteční stav účtu k 9.9.2011 je v témže vyúčtování uveden 76.925,- Kč;
- dne 20.12.2012 vyhotovila žalovaná výzvu žalobci k úhradě zdravotního pojištění OSVČ za kontrolní období od 9.9.2011 do 20.12.2012, v níž uvedla dlužné pojistné 25.347,- Kč a dlužné penále 20.853,- Kč;
 - dne 3.1.2013 vyhotovila žalovaná další výzvu k úhradě zdravotního pojištění, v níž za období od 9.9.2011 do 3.1.2013 uvedla dlužné penále ve výši 21.392,- Kč;

Žalovaná dále předložila námitky žalobce ze dne 7.12.2015 proti předmětnému výkazu nedoplatků ze dne 26.11.2015, o kterých rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 5.1.2016.

Nad rámec výše uvedených listinných důkazů předložil žalobce přehled přijatých plateb za období od 9.1.2013 do 8.1.2014 vyhotovený žalovanou, dle kterého v tomto období uhradil žalobce na platbách pojistného částku 19.228,- Kč. Dle přehledů přijatých plateb za rok 2014 pak žalobce uhradil od 9.1.2014 do 8.1.2015 celkem na pojistném 22.801,- Kč. Dále žalobce předložil přípis nazvaný „Výpověď ke konci pojistného období a ukončení zdravotního pojištění u ČPZP“ ze dne 4.1.2015 a korespondenci vedenou mezi ním a soudním exekutorem JUDr. Igorem Ivankem, Exekutorský úřad Praha 10.

Krajský soud především zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.1.2016 přezkoumal v souladu s ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. v mezích žalobních bodů. Žalobce především namítal, že žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí ani při vydání výkazu nedoplatků nezahájila žádné správní řízení. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že výkaz nedoplatků podle ust. § 53 odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je výkaz nedoplatků zvláštní formou rozhodnutí vydaného mimo správní řízení. Podle odst. 7 téhož ustanovení se totiž na nařízení o vydání výkazu nedoplatků nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Podle citovaného ustanovení se výkaz nedoplatků mimo jiné stává vykonatelným a je exekučním titulem. Podle odst. 4 téhož ustanovení lze proti výkazu nedoplatků podat do 8 dnů od doručení písemné námítky, přičemž plátce pojistného je povinen v námitkách uvést jejich důvod. O těchto námitkách je zdravotní pojišťovna povinna rozhodnout do 30 dnů ode dne jejich doručení a vydat rozhodnutí, kterým výkaz nedoplatků potvrdí nebo zruší. Jestliže zákon výslovně stanoví, že se na řízení o výkazu nedoplatků nevztahují obecné předpisy o správním řízení, pak žalovaná nebyla povinna zahajovat řízení ve věci vydání výkazu nedoplatků. Pokud jde o řízení námitkové, to bylo zahájeno podáním námitek (§ 44 odst. 1 správního řádu), proto již nebylo proč zahajovat řízení samostatným úkonem žalované.

Dalším žalobním bodem žalobce bylo to, že obdržel od žalované shora uvedené výzvy ze dne 20.12.2012 a ze dne 3.1.2013, ve kterých je uvedena rozdílná výše dlužného penále. Způsob jeho vyměření upravuje část druhá zákona č. 592/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů v ust. § 18 a v § 19. Výše tohoto penále je odvislá od dlužného pojistného za předchozí kontrolované období; výše je tedy odvislá od zůstatku dluhu na pojistném a zároveň i narůstajícím dluhu z neuhrazených splátek pojistného, z čehož je vysvětlitelné, proč žalovaná v uvedených výzvách uvádí odlišné částky penále.

Žalobce v žalobě uvedl, že od žalované obdržel výzvu ze dne 29.1.2015 k zaplacení nedoplatků pojistného ve výši 69.044,- Kč a penále ve výši 50.914,- Kč a z téhož dne dopis, ve kterém se tvrdí, že částky vymáhané v exekuci jsou ve vyúčtování proto, že je žalovaná vede jen jako nezaplacené. V této souvislosti nesouhlasil s postupem žalované, že „na částky staršího dluhu, pro něž probíhá u soudu nařízená exekuce, započítává přijaté běžné pojistné v kalendářním roce a vyplácí je exekutorovi, který provádí předchozí exekuci a to i když bylo přesně slovně označeno jako pojistné na ten a ten měsíc, a aniž by na tento přesuny existoval jakýkoliv exekuční titul“. Ani tuto žalobní námitku nelze považovat za důvodnou, neboť žalobce zcela pomíjí ust. § 15 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb. v platném znění, podle něhož má-li plátce pojistného vůči zdravotní pojišťovně splatný závazek, je povinen ho splácet v tomto pořadí: a) pokuty, b) přírážka k pojistnému, c) nejstarší nedoplatky pojistného, d) běžné platby pojistného a e) penále. Jestliže žalovaná použila splátky pojistného žalobce na dříve vyměřené dlužné pojistné předchozím výkazem nedoplatků (který byl předán k exekučnímu vymáhání), postupovala tak v souladu s tímto zákonným ustanovením. K uvedenému ostatně žalovaná v písemném vyjádření k žalobě žalobce uvedla, že o tomto snížení dluhu na pojistném příslušného exekutora informovala.

Žalovaná tedy postupovala při vydávání nyní přezkoumávaného rozhodnutí v souladu s citovanými právními normami a soud neshledal žádný důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., přičemž rozhodoval za splnění podmínek s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.

Protože ve věci samé rozhodl krajský soud tímto rozsudkem, nerozhodoval o žádosti žalobce o „odložení vykonatelnosti výkazu nedoplatků a rozhodnutí, jímž je výkaz potvrzen“ (tedy o přiznání odkladného účinku žaloby podle ust. § 73 odst. 2 s.ř.s.).

Žalobce ve věci úspěšný nebyl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. S ohledem na ust. § 60 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. nemohlo však být právo na náhradu nákladů řízení přiznáno ani žalovanému správnímu orgánu, který měl ve věci plný úspěch.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 24. srpna 2016

Za správnost vyhotovení:
Jana Valošková

Mgr. Jiří Gottwald v.r.
předseda senátu